24/12/2021

Χειροτονία διακόνου τέλεσε ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Στην Ιερά Μονή «Άξιον Εστί» στο Νορθ-Κόουτ της Βικτώριας ιερούργησε το πρωί της Παρασκευής, 24 Δεκεμβρίου 2021, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος. Ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην Ακολουθία των Μεγάλων Ωρών των Χριστουγέννων και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας του Μεγάλου Βασιλείου, κατά τη διάρκεια της οποίας τέλεσε την εις Διάκονον χειροτονία του κ. Νικολάου Κατσαντώνη.

Ανάμεσα στο εκκλησίασμα βρίσκονταν συγγενείς και φίλοι του χειροτονούμενου, συμπεριλαμβανομένων της συζύγου του, Ευαγγελίας, και των τριών τέκνων τους. Παρίσταντο, επίσης, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στη Μελβούρνη, κ. Εμμανουήλ Κακαβελάκης, και ο Πρόεδρος της Διακοινοτικής Επιτροπής Βικτώριας, κ. Αντώνιος Τσουρδαλάκης, ενώ συμπροσευχόμενοι στο Ιερό Βήμα ήταν οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Σωζοπόλεως κ. Κυριακός και Κερασούντος κ. Ευμένιος.

Κατά την προσφώνησή του ενώπιον του Αρχιεπισκόπου, ο νέος Διάκονος αναφέρθηκε καταρχάς στα παιδικά του χρόνια, όταν ζούσε με την οικογένειά του στα δυτικά προάστια της Μελβούρνης και ενθυμήθηκε τις πρώτες εμπειρίες του από τον εκκλησιασμό. «Η μητέρα μου μάς δίδασκε πάντα να βάζουμε τον Χριστό στην πρώτη γραμμή της ύπαρξής μας και μου έδειξε ότι η Ορθοδοξία δεν ήταν απλώς θρησκεία αλλά τρόπος ζωής», σημείωσε μεταξύ άλλων.

Επίσης, ανέτρεξε στη γνωριμία του με την επί 18 πλέον χρόνια σύζυγό του και περιέγραψε το χρονικό, κατά το οποίο κατηχήθηκε και χρίστηκε Ορθόδοξη Χριστιανή. Αποκαλύπτοντας ότι λίγο πριν γνωρίσει τη σύζυγό του, είχε εμπλακεί σε ένα σοβαρό ατύχημα, ανήμερα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, και σώθηκε από θαύμα, εξήγησε πως γι’ αυτόν τον λόγο επέλεξαν να λάβει το όνομα Ευαγγελία. «Η εκκλησία στην οποία βρίσκομαι τώρα, ψάλλω και, Θεού θέλοντος, θα υπηρετώ, είναι αφιερωμένη στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου», επισήμανε, για να προσθέσει πως «ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου είναι και θα είναι πάντα ο προσωπικός μου Ευαγγελισμός».

Κλείνοντας, ευχαρίστησε τον Αρχιεπίσκοπο για την αγάπη με την οποία τον περιέβαλε και για την απόφασή του να τον εντάξει στην ιερατική οικογένεια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, ενώ διαβεβαίωσε ότι «θα προσπαθήσω να κάνω ό,τι καλύτερο μπορώ ως δούλος του Θεού».

Στον νουθετήριο λόγο του, ο Σεβασμιώτατος κ.κ. Μακάριος υπογράμμισε ότι η είσοδος στην ιερωσύνη είναι ένα μεγάλο και μοναδικό γεγονός στη ζωή του ανθρώπου και της Εκκλησίας. Επισήμανε δε στον χειροτονούμενο ότι αναλαμβάνει «το υψηλότερο αλλά και το δυσκολότερο υπούργημα επί της γης», περιγράφοντας, μεταξύ άλλων, το φαινόμενο της εκκοσμίκευσης και την έλλειψη μέτρου και υπομονής στη σύγχρονη κοινωνία. Μέσα από όλες τις δυσκολίες που συναντά ο κληρικός, καλείται να διακονήσει τον άνθρωπο «μαθαίνοντάς του την τέχνη να βρίσκει τον Θεό», προσέθεσε, κάτι που «πρέπει να γίνεται με πολλή συστολή και επίγνωση της ιερατικής ευθύνης και πραγματικότητας ότι τελικά ο ορθότερος και εκκλησιαστικότερος τρόπος να διακονήσουμε τους ανθρώπους δεν είναι τόσο τα λόγια μας και η διδασκαλία μας, όσο η ζωή μας». Παρότρυνε, λοιπόν, τον νέο

Διάκονο: «Να ωφελείς με την παρουσία σου και το παράδειγμά σου. Να διδάσκεις και να σώζεις με την αγιασμένη ζωή σου και όχι με την επίπλαστη διδασκαλία λόγων που δεν έχουν γίνει εμπειρία και βίωμα δικό σου». Σε άλλο σημείο τόνισε ότι «δεν χωρεί στη διακονία μας πνευματική βία και εξαναγκασμός» προτάσσοντας την αληθινή, χριστιανική και θυσιαστική αγάπη, ως κυρίαρχο συστατικό της διακονίας ενός κληρικού.

Ολοκληρώνοντας τον λόγο του, ο Αρχιεπίσκοπος προέτρεψε τον χειροτονούμενο να αξιοποιήσει τα πνευματικά του χαρίσματα του για τη δόξα του Θεού και της Εκκλησίας. «Ο καλός κληρικός τις αρετές του και τα χαρίσματά του, τα διαθέτει στην υπηρεσία της σωτηρίας του ανθρώπου», υπογράμμισε, αντιτείνοντας ότι «εύκολα κάποιος μπορεί να διακριθεί σε πολλές αρετές, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι είναι άγιος». «Οι αρετές για την Εκκλησία έχουν αξία μόνο όταν οδηγούν στον μόνο Ενάρετο, που είναι ο Γεννηθείς Χριστός», διεμήνυσε συμπερασματικά.